

РЕШЕНИЕ

№ 4254

гр. София, 21.06.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав,
в публично заседание на 30.05.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Любка Петрова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **2039** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.211 от Закона за министерство на вътрешните работи (ЗМВР).

Образувано е по жалба на М. В. Г. срещу Заповед № Л-417/25.01.2019г. на Главния директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ – (ГДИН), с която ѝ е наложено дисциплинарно наказание „Писмено предупреждение“ за срок от три месеца.

В жалбата се твърди, че заповедта е незаконосъобразна и немотивирана, поради допуснати съществени процесуални нарушения и нарушения на материалния закон. На първо място се визира, че не е ясно и разбираемо времето, мястото и обстоятелствата, при които е извършено нарушението. Излага се съображението, че дисциплинарно-наказващият орган (ДНО) не е изложил никакви мотиви за формата на вината. Не е направена преценка за тежестта на нарушението, наличието или липсата на настъпили от него последици и цялостното поведение на служителя по време на служба. Сочи се още, че не са събрани и оценени всички доказателства, вкл. и доказателствата посочени от жалбоподателката. Изтъкват се и нарушения във връзка с непозоваването и неприлагането на Инструкция №8121з-470 от 27.04.2015г. С оглед всичко изложено се моли заповедта да бъде отменена.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателката, редовно уведомена, се явява лично, поддържа жалбата и счита същата за основателна и доказана. Представя писмени бележки.

Ответникът – Главен директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, се представлява в съдебно заседание от юрк. В., която оспорва жалбата и моли заповедта да бъде оставена в сила като правилна и законосъобразна. Представя писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София - град, II отделение, 30-ти състав след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Във връзка с постъпили предварителни данни за неизпълнение на служебни задължения от жалбоподателката – инспектор М. В. Г. – инспектор V-та степен (режимна дейност) в затвора в [населено място] I-ва категория, изразяващи се в незаконосъобразно преместване на лишен от свобода А. А. от затвора в [населено място] I-ва категория в затвора в [населено място] дол II-ра категория е издадена заповед № Л-5166/11.12.2018г. (л. 39-40) от главния директор на ГДИН да бъде извършена проверка за изясняване на постъпилите предварителни данни, за допуснати дисциплинарни нарушения от Г..

Въз основа на събрани доказателства, проверката е приключила с изготвяне на справка с рег. № 12849/21.12.2018г. по описа на ГДИН (л. 32-37), в която комисията провела дисциплинарната проверка е установила:

Във връзка с подадена жалба от адв. А. И. – САК до АССГ чрез ГДИН, с данни за незаконосъобразно преместване на лишен от свобода А. А. от затвор в [населено място] I-ва категория в затвора в [населено място] дол II-ра категория с писмо рег. № 10493/25.10.2018г. по описа на ГДИН е поискано да се извърши проверка по случая от страна на администрацията на затвора в [населено място] I-ва категория.

В резултат на това е изготвен доклад с вх. № 9675/08.11.2018г. по описа на затвора (л. 42-44) от гл. инспектор Д. Т. – зам.-началник (режимна и надзорно-охранителна дейност) в затвора в [населено място] I-ва категория.

Установено е, че лишеният от свобода А. А. постъпва в затвора в [населено място] I-ва категория на 17.01.2017г., като от 12.06.2018г. изтърпява наказание 3 години лишаване от свобода, определено му по НОХД № 931/2014г. на РС-Благоевград, приведено в изпълнение на основание чл. 68 НК. След изтърпяването му трябва да бъде приведено в изпълнение наказание в размер на 7 години лишаване от свобода, наложено с присъда № 14 от 17.05.2017г. по НОХД № 3513/2016г. на СпНС, с първоначално определен от съда строг режим.

При постъпването на А. в затвора е установено, че същият е с арменско гражданство, със статут на продължително пребиваващ в РБългария чужденец до 08.02.2018г. и с постоянен адрес в [населено място].

Предвид статута на лишения от свобода А., със заповед е било разпоредено преместването му в затвора в [населено място] дол II-ра категория, която той оспорва пред АССГ.

В затвора в [населено място] I-ва категория е било получено писмо на ГДИН, като върху същото е била положена резолюция от страна на началника на затвора в [населено място] I-ва категория за изпълнение от страна на инспектор М. Г., тъй като било отразено, че оспорената заповед не следва да се изпълнява до произнасянето на компетентен орган.

С цел правилната преценка за определяне на мястото за лишаване от свобода и предвид наличието на чуждо гражданство на лицето, служебно била поискана от ГДИН актуална информация за статуса му на пребиваване на територията на страната.

Областната дирекция на МВР-Б. и Дирекция „Миграция“ при МВР предоставили информация, че А. А. е с арменско гражданство, с актуален статут на пребиваване в РБългария „Постоянно пребиваващ чужденец в РБългария“. Съгласно т. 1 от Заповед № ЛС-04-560/28.03.2017г. на министъра на правосъдието – лицата чужди граждани, изтърпяващи наказание „лишаване от свобода“, които не са се установили на постоянно пребиваване в страната, изтърпяват наказанието си в затвора в [населено място] I-ва категория, а тези, които са с постоянна адресна регистрация на територията на страната, се настаняват съгласно разпоредбата на чл. 58 от ЗИНЗС. Предвид това, с оглед статуса на пребиваване на лишения от свобода, същият следва да търпи наложеното му наказание в затвора в [населено място] дол II-ра категория, в изпълнение на чл. 58, т. 2 от ЗИНЗС, вр. чл. 59, ал. 3 ЗИНЗС, на основание т. 4.2 от Заповед № Л-919/08.03.2017 на ГДИН.

При извършената от ГДИН проверка се установило, че са налице други основания за отмяна на Заповед № Л-3045 от 09.07.2018г. на ГДИН и същата е била отменена със Заповед № Л-4022/12.09.2018г. на ГДИН (л. 45-47), получена в затвора в [населено място] I-ва категория и регистрирана с вх. № 7896/14.09.2018г., с резолюция за инспектор Д. Д. Г. – инспектор IV-та степен (социална дейност и възпитателна работа) на 1 група в затвора в [населено място] I-ва категория.

В затвора [населено място] е било получено определение №6502 от 17.10.2018г. по адм. дело № 9851/2018г. на АССГ, с което се оставя без разглеждане жалбата на лишения от свобода А., поради липсата на правен интерес, като съдебният акт е бил с резолюция за инспектор Т. Р..

На 18.10.2018г. били подготвени писма – образци за превод в затвора [населено място] дол на основание заповед № Л-3045/09.07.2018г. на ГДИН и определение на АССГ № 6502/17.10.2018г. Същите били подписани от М. Г. За началник на затвора, съгласно Заповед № Л-235/01.08.2018г. (л.69). На 22.10.2018г. лишеният от свобода е бил преместен в [населено място] дол.

Във връзка с предприетите действия по преместване на лишения от свобода А., без да е отчетено правното му положение към този момент и без да са прочетени и анализирани обстойно индивидуалните административни актове и съдебният акт на 13.12.2018г. в 09:40 часа инспектор М. Г. е била запозната със Заповед № Л-5166/11.12.2018г. на главен директор на ГДИН и получила екземпляр от същата. Разяснено ѝ е било правото, в срок до 10:30 часа на 14.12.2018г. да даде допълнителни обяснения касаещи проверката. Служителката се е възползвала от това право и в указания срок е представила обяснение вх. № 16448/13.12.2018г. (л. 56-59). В него Г. е изложила твърдения, че не е извършено нарушение от нейна страна и за същото не са налице доказателства съобразно нормата на чл. 203 ЗМВР. Счита, че производството е целенасочено срещу нея и прилага разяснения от г-жа Е. З. и г-жа Р. Д. (л. 60).

На база извършената проверка е изготвена справка рег. № 12849/21.12.2018г. (л. 32-37) от назначения дисциплинарно-разследващ орган, съгласно която е установено, че инспектор М. Г. – „Режимна дейност“ в затвора [населено място], със своите действия е допуснала небрежност при изпълнение на служебните си задължения, регламентирани в длъжностната характеристика – т. 1, т. 2, т. 24.3, т. 27, т. 29 от Раздел V – Преки задължения. Прието е, че е налице непрофесионално изпълнение на служебните задължения и допуснати пропуски в работата. Не е извършен пълен анализ и проверка на правното положение на лишения от свобода А. А., което е довело до незаконосъобразно преместване.

В изпълнение на чл. 206, ал. 1 ЗМВР на служителката е връчена покана с рег. № 332/11.01.2019г. по описа на ГДИН (л. 27-31), за даване на писмени обяснения. В определения тридневен срок инспектор М. Г. е депозирала писмени обяснения с вх. № 1146/23.01.2019г. по описа на ГДИН (вх. № 1028/18.01.2019г. в деловодството на затвора в [населено място] I-ва категория) (л.25), за което е изготвен протокол Пр. 1 към вх. № 1145/23.01.2019г. по описа на ГДИН (рег. № 380/21.01.2019г. по описа на затвора в [населено място] I-ва категория) (л. 24). Служителката е изразила несъгласието си с посочените обвинения.

Въз основа на изложената фактическа обстановка е издадена оспорената в настоящето производство Заповед № Л-417/25.01.2019г. на главния директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, с която М. В. Г. е наказана дисциплинарно с наказание „писмено предупреждение за срок от 3 месеца“ за извършено нарушение на чл. 194, ал. 2, т. 2 от ЗМВР във връзка с чл. 199, ал. 1, т. 3, предл. първо от ЗМВР, при спазване на процедурата по чл. 206, ал. 1-4 от ЗМВР.

В хода на съдебното производство като доказателства по делото са приети представените с административната преписка писмени документи, както и допълнително изисканите от съда и представени от страните. По искане на страните е допуснато събирането и на гласни доказателства чрез разпит на свидетелите Д. Д. Г., Е. М. З. и М. М. Г..

Свидетелката Г. твърди, че познава М. Г. от 2013г. През месец септември 2018г. е заемала длъжност „Социална дейност и възпитателна работа“, отговаряща за лишените от свобода от 1 и 6 група с правен статус доживотен затвор и обвиняеми и подсъдими лица на основание чл. 248 и чл. 246 ЗИНЗС, очакващи доживотни или дългосрочни присъди. Лишеният от свобода А. като име й бил познат, но не е провеждала разговор с него, тъй като бил настанен в групата за чужди граждани и не му е връчвала документи, нито процесната заповед. Сочил, че когато дойде заповед от ГДИН във връзка с лишен от свобода и има резолюция СДВР следвало да я връчи съответният инспектор, който отговаря за лишения от свобода, за когото става въпрос в заповедта.

Свидетелката З. сочи, че от 12 години работи в затвора [населено място]. Познавала Г. от 6 години. Знае за лишения от свобода А. по повод на това, че изготвяла документи за превод на лишените от свобода от едно място на друго. На 18.10.2018г. при нея дошла инспектор Т. Р., която носела определение на АССГ за лицето А. А. и казала, че трябва да се приготвят документи за превод на лицето в затвора Б. дол. Попитала я сигурно ли е това, защото имали информация, че лицето обжалва въпросната заповед за превод в затвора Б. дол и тя казала, че е абсолютно сигурно. Сочил, че тя изготвяла съпроводителните писма, които придружават лицето, когато пътува, но не ги подписвала тя. Подписвали ги инспекторите в „Режимна служба“, като имало специална заповед, която ги оправомощавала да ги подписват. В повечето случаи М. Г. подписвала съпроводителните писма. В случая го подписала Г., въпреки че тя не й е възложила задачата, защото такава им била практиката, че писмата за превод в други затвори по принцип ги подписва М.. В случая, когато се изготвили тези писма Т. Р. не била горе на територията на администрацията, имала друга работа и била на друг етаж. При изготвяне на писмото не прочела съдебното определение. При нея стояло служебното досие, когато изготвяла писмата, но й трябвало дотолкова, доколкото да погледне ЕГН на лицето, режима, адреса, на колко е осъден и по кой член е осъден. Не й влизало в задължението да прочете самото определение. Било й възложено устно

от инспектор „Режимна дейност“ да го преведе и тя го направила. На самото определение горе имало резолюция на началника на затвора „г-жа Т.Р.“, поради което сочи, че г-жа Т.Р. трябвало да прочете определението и след това да дойдела при нея да ѝ каже какво да прави. Преписката била разпределена на г-жа Т.Р., но тя я дала за подпис на г-жа М. Г., тъй като Р. не била на етажа. Било ѝ наредено да го направят бързо, да се свържат с конвоя, да свалят долу нещата и лицето да пътува по възможно най-бързия начин. Единственият инспектор, който бил на етажа в администрацията била г-жа М. Г. и затова отишла при нея. Имало коментари и се разшумяло, защото А. бил спечелил делото срещу заповедта да не бъде преведен в затвора Б. дол, а всъщност бил преведен. Такава заповед в досието не била видяла, тъй като четяла единствено и само първата страница на досието, което я интересувало за съпроводителните писма. Досието не било само при нея, а и при г-жа Т.Р.. Тя донесла само определението и казала по най-бързия начин да заминава за затвора Б. дол. При неофициален разговор със сегашния зам.-началник на затвора С. попитала защо М. Г. трябвало да бъде наказана, при положение, че не е виновна според нея в случая и той ѝ казал „Защото г-жа Т. Р. вече е наказана и трябва да има баланс“. Соци, че г-жа Р. не била наказана за същия случай. Като занесла съпроводителните писма на М. Г. за подпис заедно с определението на АССГ, Г. два пъти я попитала дали е сигурно, че лицето пътува. При нея имало много хора, бюрото ѝ било затрупано и тя ѝ отговорила, че пътува и трябва да тръгне бързо. Попитала я кой е разпоредил и тя ѝ отговорила г-жа Т. Р. и началникът на затвора, защото и началникът на затвора дошъл при нея на крак и ѝ казал, че лицето трябва да пътува, при което тя го взела и го подписала. Определението било със съпроводителното писмо.

От разпита на свидетелката Г. става ясно, че същата от 01.12.2010г. работи на длъжност началник сектор „Режимна дейност“ Знаела за лишения от свобода А. А.. През месец октомври зам.-началникът на затвора Б. дол ѝ се обадил, че лицето се намира при тях и че няма законово основание да се намира при тях, защото като се е запознал с относимите към казуса материали, де факто заповедта на главния директор за преместване е отменена. За това имало съдебен акт на АССГ, с който оставят неговата жалба без разглеждане, като му е указан законов срок да докаже правния си интерес и той не го е изпълнил. Другият повод бил по жалба, подадена от адвокат на лицето във връзка с незаконосъобразното преместване. Извършила проверка, която ѝ била разпоредена от главния директор на дирекцията. Респективно в резултат на разпоредената от него проверка, Г. поискала да бъде извършена такава проверка и от началника на затвора С.. След като ѝ били изпратени всички относими документи, изготвила доклад Впоследствие със заповед на главния директор била определена за председател на комисия, която да установи извършено ли е нарушение. Свидетелката сочи, че след като има изготвена заповед за отмяна на превод от ГДИН се изпращала в затвора С. в рамките на един ден от подписването и извеждането в деловодството на ГДИН.Можело да се забави 2-3 дни, в зависимост от това дали са работни, неработни или почивни дни, но в рамките на един ден заповедта се изпращала на съответната администрация. В случай, че е изготвено преводно нареждане и към него е описана заповедта на главния директор и определение на АССГ, съпроводителното писмо трябвало да бъде с цялото досие на лишения от свобода, вкл. определението, което е цитирано и заповедта на главния директор, защото това писмо било завършващата фаза на една преписка. Служителят, който полага подписа си на този документ, следвало да се запознае с всички относими материали към въпросната преписка и към

нея има отношение заповедта на главния директор, с която е отменил предходната си заповед, респективно съдебния акт на АССГ. Преводите и разпорежданията се изготвят от технически лица. При изготвяне на тези разпореждания със служебното досие се запознава инспектор „Режимна дейност“, като това се включвало в преките му задължения по длъжностна характеристика. Трима служители заемали длъжността инспектор „Режимна дейност“ в затвор [населено място]. Твърди, че справката е изготвена от комисията, както е записано в нея, както и че подписа положен на справката е неин.

При така установените факти, Административен съд София – град, II отделение, 30 с-в, обосновава следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, подадена от активно легитимирано лице с правен интерес да оспорва, в предвидения преклузивен срок, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол.

Разгледана по същество същата е неоснователна.

Съгласно ЗИНЗС, за служители на ГДИН и териториалните ѝ служби, се прилагат разпоредбите на ЗМВР, което включва и дисциплинарната отговорност субсидиарно, поради липса на изрична уредба в ЗИНЗС.

Заповедта е издадена от компетентен орган - органа по назначаването на държавните служители в ГДИН, предвид доказателствата за заеманата длъжност на издателя на заповедта и правомощията на този орган по чл. 13, ал.2 ,т. 9 и чл. 19, ал.2 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража. Същата е в предвидената от закона форма и съдържа изискуемите реквизити по чл. 210, ал. 1 от ЗМВР, вкл. мотиви и следващ се от тях диспозитив. Посочено е ясно - извършителят, мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението, разпоредбите, които са нарушени, доказателствата въз основа, на които то е установено, правното основание и наказанието, което се налага и срока на наказанието.

Заповедта също е издадена при правилно проведена процедура без допуснати съществени процесуални нарушения, която заповед безспорно е установила вмененото деяние и при съответно приложение на материалния закон.

На първо място следва да бъде отбелязано, че за нарушения, които по дефиниция не представляват „тежки нарушения на служебната дисциплина“ не е задължително назначаването на дисциплинарно разследващ орган, нито издаването на отделна и нарочна заповед за започване на производството. Такова изискване липсва в закона, по арг. за обратното основание от чл. 207 и на основание чл. 208 от ЗМВР. Въпреки това обаче, в процесния случай такова производство е проведено, като е назначен нарочен дисциплинарно-разследващ орган, проверката от работата на който е обективизирана в справка, сведена до знанието на служителката.

Заповедта е издадена в срока по чл.195, ал.1 от ЗМВР вр. с чл. 196 от ЗМВР. Според цитираните разпоредби дисциплинарното наказание се налага не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му. Дисциплинарното нарушение се смята за открито, когато органът, компетентен да наложи дисциплинарното наказание е установил извършеното нарушение и самоличността на извършителя, а

дисциплинарното нарушение е установено, когато материалите от дисциплинарното производство постъпят при компетентния дисциплинарно наказващ орган. Справката с рег. № 12849 от 21.12.2018г. за извършената проверка по преписката е с поставената резолюция от 21.12.2018г., като заповедта е издадена на 25.01.2019г., следователно двумесечният срок по чл.195, ал.1 ЗМВР не е изтекъл, считано от датата на резолюция, когато се счита за открито нарушението. Спазен е и едногодишният срок от извършването.

От доказателствата по делото се установяват фактическите обстоятелства, изложени като мотиви за налагане на дисциплинарното наказание „Писмено предупреждение“. Неоснователни са възраженията, че липсват мотиви, фактически и правни основания за издаване на заповедта. Същата е мотивирана в достатъчна степен, за да разбере наказаното лице, какво нарушение на служебната дисциплина е извършило, а изложените фактически основания „налице е неизпълнение на служебни задължения, което се изразява в проявена небрежност в служебната дейност “ тълкувани по отделно и в съвкупност не си противоречат и не са неясни нито за нарушителката, нито за съда. Правилно са посочени и правните основания: чл.194, ал.2, т.2 от ЗМВР (Дисциплинарно нарушение е неизпълнението на служебните задължения), за което по силата на чл.199, ал.1, т.3, предл. първо от ЗМВР се налага „писмено предупреждение“ (Дисциплинарно наказание "писмено предупреждение" се налага за „небрежност в служебната дейност“). Небрежността в служебната дейност означава неизпълнение на служебните задължения с дължимата грижа на добър професионалист, а безспорно е непрофесионално при положение, че Г. е юрист да подписва документи без преди това да се е запознала с тях. Не е извършила пълен анализ и проверка на правното положение на лишения от свобода А. А., което е довело до незаконосъобразното му преместване. Обстоятелството, че определението на АССГ, с което е прекратено образуваното административно производство е резолирано за инспектор Т. Р., не освобождава жалбоподателката от отговорността да провери съдържанието на набора от документи спрямо лишения от свобода във връзка с предстоящите действия, относими към случая, преди да постави подписа си под същите /още по-наложително е след като подписва документи, които не са й възложени лично за работа, съгласно резолюцията върху съобщението за съдебното определение – стр. 89 по делото/. Настоящият съдебен състав счита, че ясно и точно е посочено, както датата и мястото на нарушението, така и обстоятелствата при които то е извършено.

На следващо място, дисциплинарна наказващият орган е спазил и разпоредбата на чл. 206, ал. 2 от ЗМВР, според която при определяне на вида и размера на дисциплинарни наказания се вземат предвид тежестта на нарушението и настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината (в случая небрежност) и цялостното поведение на държавния служител по време на службата. М. Г. се ползвала с добро име сред служителите и към момента не е била в срок на наложено дисциплинарно наказание, поради което ѝ е наложено дисциплинарното наказание по чл. 197, ал.1, т. 2 от ЗМВР поради нарушение в минималния

предвиден размер за срок от три месеца /чл. 199, ал.2 от ЗМВР/. ДНО е мотивирал вида на наложеното наказание като е извършил преценка по чл.206, ал.2, а предвид, че срокът, за който е наложено наказанието е определен в минималния размер, то относно него не се налага мотивирането му.

Не се споделя от съда възражението на жалбоподателката, че не е била предоставена възможност за участие на представител на синдикалната организация, в която членувала. Разпоредбата на чл. 207, ал. 8, т. 2 не забранява участието на такъв представител, но и не задължава комисията да разреши присъствието му при връчване на заповедта за запознаване.

Съдът намира, че е спазен принципът за съразмерност и е постановен административен акт в съответствие с целта на закона.

Процесната заповед се явява законосъобразен административен акт, издаден при спазване на административнопроизводствените правила и на приложимите в случая материалноправни разпоредби. Не са налице основания за отмяната ѝ, каквито се сочат от жалбоподателката. Жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

По отношение на направените разноси, предвид факта, че ответникът по оспорването, чрез процесуалния си представител е поискал такива, жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ на основание чл. 143, ал. 4 АПК разноси за юрисконсултско възнаграждение, определени в размер на 100 /сто/ лева на основание чл. 144 АПК вр. чл. 78, ал. 8 ГПК вр. чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал.2 от АПК във вр. с чл.211 от ЗМВР, Административен съд София – град, II отделение, 30-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на М. В. Г. срещу Заповед № Л-417/25.01.2019г. на Главния директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, с която ѝ е наложено дисциплинарно наказание „Писмено предупреждение“ за срок от три месеца.

ОСЪЖДА М. В. Г. да заплати в полза на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ сумата от 100 /сто/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, на основание чл. 211 от ЗМВР.

СЪДИЯ: